

Chodzić w Duchu Świętym

29 tydzień zwykły

Czytanie i rozważanie Słowa Bożego

Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu (Hbr 11,6)

Wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa (Rz 10,17)

18.10.2020

Teksty dostępne na stronie: www.onjest.pl

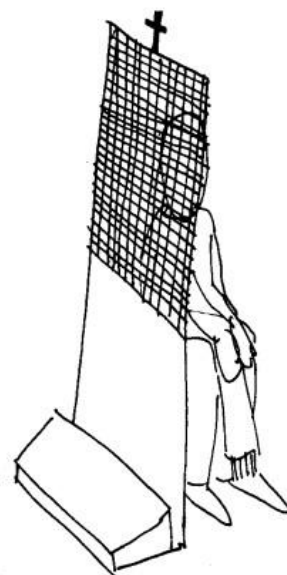
Rysunek tygodnia:

TAK BARDZO MI ZALEŻY NA BŁOGOSŁAWIENSTWIE
CZYSTEGO SERCA...

...a może je najprościej
otrzymam przez
nawrócenie...

W KONFESJONALE CZEKA
NA MNIE CHRYSZTUS,
DAWCA ŚWIĘTOŚCI!
PRZECIEŻ!

Opracowanie rozważań:

Jolanta i Jerzy Prokopiuk, Łukasz Kneć, Monika Mosior, Jolanta i Krzysztof Mikos, Przemek i Ewelina Rożnowscy, Elżbieta Gładka, Monika Grozik, Józefa Zygmunt – Dłubacz, Maria Bodys

Korekta:

Jerzy Prokopiuk

Rysunek:

Marta Stańco

Dystrybucja broszury:

Basia i Marek Mikuccy

Asysta kościelna:

ks. Wojciech Jaśkiewicz

Aplikacje mobilne:

Tomek Romanowski/ Tymoteusz Abramek

Druk:

Drukarnia Urdruk, Oleśnica

Projekty graficzne:

Gladiator Marketing Michał Gadomski

Niniejsze rozważania przygotowują osoby ze wspólnoty „On Jest”, Ruchu Światło – Życie
Źródło czytań zamieszczonych w aneksie: www.liturgia.wiara.pl

Drodzy parafianie,

mamy nadzieję, że broszura, którą bierzecie do ręki, pomoże Wam w czytaniu i rozważaniu Słowa Bożego a w ten sposób spotkaniu z Bogiem żywym, obecnym na kartach Pisma Świętego. Naszym celem jest pokazanie Wam przystępnego i prostego sposobu czytania, słuchania i modlitwy Pismem Świętym, tak, aby Słowo Boże, z którym się spotkacie, prowadziło Was w codziennym życiu. Szczególnie tych wszystkich, którzy rozpoczynają korzystanie z naszej propozycji prosimy o przeczytanie kilku wskazówek poniżej. One objaśnią Wam, jak najlepiej skorzystać z broszury, po którą sięgnęliście.

Broszura składa się z 3 części, w kolejności:

- a) propozycji czytania i rozważania na każdy dzień tygodnia,
- b) fragmentów Pisma Świętego do każdego z dni tygodnia (zgodnie z rokiem liturgicznym),
- c) opisu metody modlitwy z Bożym Słowem.

Możesz z niej korzystać w następujący sposób:

1. Zaznajom się z proponowanym sposobem czytania czytając opis metody Lectio Divina na ostatnich stronach. Nie chodzi o to, abyś wszystko zapamiętał(a), ale ogólnie wiedział(a) jak ona przebiega.
2. Przejdź do konkretnego dnia tygodnia i krok po kroku przechodź od jednego punktu do drugiego, według podanych wskazówek, czyli: wycisz się i zaproś Ducha Świętego do modlitwy, przeczytaj tekst do danego dnia ... i tak dalej według wskazówek, zgodnie z zaproponowanym schematem.
3. W trakcie takiego czytania i rozważania możesz, jeśli poczujesz potrzebę, ponownie sięgać do opisu metody zamieszczonego na ostatnich stronach. To pomoże Ci lepiej rozumieć i przeżyć Twoje osobiste spotkanie z Jezusem obecnym w Bożym Słowie.
4. To samo powtarzaj dla każdego innego dnia tygodnia. Bądź wytrwały(a) i cierpliwy(a) a zobaczysz owoce swojego spotkania ze Słowem, bo spotykając się ze Słowem spotykasz się z samym Jezusem. Nie spiesz się, poświęć na to przynajmniej 15 minut każdego dnia.
5. Jeśli masz uwagi czy też chcesz się podzielić swoimi wrażeniami i odkryciami ze spotkania z Jezusem z Bożym Słowem, możesz napisać do nas na: slowo@onjest.pl lub przekazać swoje uwagi Księdzu Proboszczowi.

Pozdrawiamy i życzymy błogosławionego spotkania ze Słowem Bożym - Redakcja

18.10.2020, niedziela , Święto św. Łukasza, Ewangelisty

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO BYĆ OBRAZEM BOGA W ŚWIECIE

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Mateusza 22, 15-21

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Czytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- *Wtedy faryzeusze odeszli i naradzali się, jak by podchwycić Go w mowie.* Faryzeusze zadają Jezusowi pytanie nie z intencją poznania prawdy, ale dla wygrania jakiejś swojej intelektualnej gry. Ich intencje są od początku złe. Bóg pragnie nam odpowiadać, ale wtedy, gdy zwracamy się do Niego z czystym sercem. Jaka intencja towarzyszy ci, kiedy zadajesz pytania Bogu a także ludziom?
- Na monecie widniał wizerunek Cezara z jego imieniem i dopiskiem „Divus” („boski”). Dla Żydów, uznanie Cezara za boga było bałwochwalstwem, podobnie jak używanie tego typu monet. Z drugiej strony rzymskie prawo mówiło wyraźnie o obowiązku płacenia podatku. Jezus odpowiada pytaniem na pytanie: *Czyja jest ta podobizna i napis?*
- *Oddajcie więc Cezarowi to, co jest Cezara, a Bogu to, co boskie.* Czy istnieją dwie odrębne sfery życia: jedna, którą rządzi Cezar (świecka), druga, nad którą panuje Bóg? Czy ludzie powinni być podlegli Cezarowi (prawom tego świata) w materialnym świecie, a Bogu tylko w duchowym? Na pewno nie.
- Kluczem jest odszukanie obrazu Boga. Na czym widnieje jego wizerunek? Człowiek, który jest stworzony na obraz i podobieństwo Boga (Rdz 1;26-27) jest w tym świecie odbiciem Jego chwały. Człowiek należy do Boga i winien mu oddać siebie samego (modlimy się: „Twoją jesteśmy własnością i do Ciebie należeć chcemy”)
- Jezus uznał prawa władzy politycznej w społeczeństwie, ale wyraźnie stawia jej granice: człowiek należy do Boga, nie jest własnością żadnego władcy, państwa czy korporacji. Tym samym człowiek jest powołany, aby przekształcać ten świat zgodnie z wolą Boga.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Teraz zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. Możesz modlić się tak: Panie, Ty odcisnąłeś na mnie podobieństwo do Ciebie. Spraw abym nigdy nie niszczył w sobie przez grzech podobieństwa do Ciebie i był w tym świecie Twoim światłem.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

19.10.2020, poniedziałek, Św. Jana de Brebeuf, Izaaka Joguesa oraz Towarzyszy

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM, TO DEMASKOWAĆ W SOBIE CHCIWOŚĆ

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 12, 13-21

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Jezus w dzisiejszej ewangelii przestrzega nas przed chciwością. Tak, chciwość może dotyczyć także każdego z nas. Jezus powiada, że *tak dzieje się z każdym, kto skarby gromadzi dla siebie, a nie jest bogaty u Boga*. Człowiek może gromadzić dla siebie różne bogactwa: pieniądze, majątek, tytuły naukowe, wiedzę. Wszystko to jest potrzebne w życiu, ale nie zaspokoi naszego sensu życia. Swojej pustki wewnętrznej człowiek nie zapełni dobrami tego świata. Potrzebujemy mieć świadomość siebie, z jakiego powodu gromadzimy owe dobra. Jakie bogactwa zgromadziłeś w swoim życiu? Komu one służą? Czy potrafisz dzielić się nimi z innymi?
- Chciwość jest silną, samolubną potrzebą ciągłego zdobywania lub posiadania czegoś więcej niż jest to rzeczywiście uzasadnione lub konieczne. To uczucie może dotyczyć wyczerpującego pożądania, głodu lub pragnienia pieniędzy, jedzenia czy sławy. Uczucie chciwości zazwyczaj charakteryzuje kogoś, kto im więcej osiąga, tym więcej chce i nigdy nie jest tym usatysfakcjonowany. W pogoni za swoimi materialnymi potrzebami nie zna granic i często je przekracza. Chciwość to złe podejście do życia. Owładnięta nią osoba ma poczucie pustki i skupia się na obsesyjnym szukaniu pocieszenia w zdobywaniu potencjalnych dóbr, które mają wyeliminować to bolesne uczucie. W jaki sposób zapełniasz pustkę w swoim życiu? Co stanowi granice w zdobywaniu różnego typu bogactwa?
- Człowiek chciwy odczuwa wewnętrzny przymus, by spełniać swoje potrzeby, negując przy tym inne – równie ważne. Tak, więc nie zauważamy, że im bardziej jesteśmy chciwi, tym bardziej ulegamy samozniszczeniu. Nadmierne skupienie na sobie jest charakterystyczną cechą ludzi ogarniętych chciwością. Takie osoby zawsze stawiają siebie na pierwszym miejscu, okazując bardzo małe zainteresowanie potrzebami i uczuciami innych. Uczucie chciwości wpływa na to, że nie chcemy robić czegoś dla innych. Osoby chciwe nie są zdolne do empatii, a żyjąc, nie troszczą się o innych. Czy dostrzegasz potrzeby innych? O kim ostatnio pamiętałeś w postaci życzeń z okazji urodzin, imienin, rocznicy ślubu, święceń kapłańskich?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

*Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Jezu, dziękuję Ci, że przestrzegasz mnie przed chciwością. Dziękuję, że pozwalasz mi być świadomym siebie.*

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

20.10.2020, wtorek , Św. Jana Kantego

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO BYĆ BLISKIM JEZUSA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 12, 35-38

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- *bądźcie podobni do ludzi oczekujących swego pana* - na czym ma polegać nasze czuwanie? Jaką masz pierwszą myśl na ten temat - czy czuwasz i oczekujesz? Nie jest to oczywiste wśród codziennych obowiązków. Przecież nie chodzi o to, by siedzieć i czekać, by nie planować przyszłości, bo wkrótce będzie koniec świata. Więc jak? Czy chodzi o to, by trwać w łasce uświęcającej i sakramentach? Na pewno, ale czy tylko?
- Czuwać i oczekiwać. Kiedy wiesz, że ktoś ukochany ma dziś w nocy wrócić z długiej podróży, to cokolwiek robisz, masz "z tyłu głowy" tę radość i podniecenie. Wracasz myślami przez cały dzień do tego oczekiwania, wyobrażasz sobie jak to będzie, kiedy się spotkacie. Wspominasz wyjątkowe wspólne chwile. Tak wygląda czuwanie i oczekiwanie na konkretną osobę w realnej relacji - czy coś z tego odnosi się do Twojej relacji z Jezusem?
- Dlaczego takie porównanie? Bo Jezus w czasie ostatniej wieczerzy powiedział do tych, którzy Go słuchali i spożywali Jego ciało: *Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi* (J 15, 13-15). On nie chce, żebyś był/-a Jego sługą, ale kimś najbliższym - przyjacielem i domownikiem (por. dzisiejsze 1. czytanie). Chce być zawsze w Twojej pamięci i sercu - gdziekolwiek jesteś i cokolwiek robisz, bez podziału na rzeczy pobożne i zwykłe. On jest zawsze tak samo dostępny, tak samo bliski. Czuwanie to życie w Jego ciągłej obecności - wykonywanie i mówienie wszystkiego jako Jego przyjaciel, a często w Jego imieniu - pocieszanie, umacnianie, pomaganie, służenie braciom, przemienianie świata.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Duchu Św. proszę wlej w moje serce miłość, pomóż mi żyć w bliskości z Tobą! Przemień mnie ze sługi w syna/ córkę, w bliskiego przyjaciela Jezusa.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

21.10.2020, środa , Bł. Jakuba Strzemię

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM I BYĆ ZBAWIONYM

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Księga Proroka Izajasza 12, 2-5

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Często powtarza się w tym fragmencie słowo "zbawienie". My nazywamy Jezusa Zbawicielem, ale przecież Izajasz żył daleko przed I wiekiem naszej ery. Jednak intuicja prowadziła go już w tę stronę. Nazwał Boga swoim zbawieniem. Co to właściwie znaczy "zbawienie"? W języku potocznym raczej zdarza nam się użyć słowa "wybawienie": *Przyjechał szwagier z narzędziami i wybawił mnie z kłopotu.* Wybawił, czyli uwolnił, pomógł, dał odetchnąć z ulgą, zdjął jakiś ciężar. O ileż więcej znaczeń dla naszego, nie tylko przyszłego, ale i obecnego życia, ma słowo "zbawienie". Od czego chciałbyś być zbawiony? Nie wymiguj się grzecznymi odpowiedziami w stylu: "od moich grzechów". Pomyśl, co ci szczególnie ciąży w życiu. Od czego chciałbyś się uwolnić. O czym chciałbyś zapomnieć; obudzić się rano i odkryć, że problem zniknął. Od czego chciałbyś być zbawiony? Zaproś Boga, On już zna twoją odpowiedź i jest żywo zainteresowany tym, by ci towarzyszyć.
- Izraelici dobrze wiedzieli, czym jest pustynia. Przewędrowali kilka dekad, podczas których narodziło się nowe pokolenie, gotowe wejść do Ziemi Obiecanej. A ten, kto dobrze wie, czym jest pustynia, potrafi docenić wodę, strumień, źródło. *"Będziecie z weselem czerpać wodę ze zdrojów zbawienia"* - ta zapowiedź brzmiała w ich uszach zupełnie inaczej, niż w naszych. Zbawienie zostało porównane do źródła, a źródło oznacza źródło, ale i strumień. Będziecie czerpać wodę ze źródła zbawienia. Co jest dla nas źródłem zbawienia - czyż nie krzyż Jezusa? Będziecie czerpać wodę ze strumienia zbawienia. Co jest dla nas strumieniem zbawienia? Czyż nie Krew Jezusa, która codziennie wylewa się strumieniami w Eucharystiach odprawianych na całym świecie? Przypomnij sobie swoją odpowiedź na pytanie: od czego chciałbyś być zbawiony? Weź ją ze sobą - tę odpowiedź - i zabierz na Eucharystię. Od tej pory nie dźwigasz problemu sam, ale razem ze Zbawicielem, w którego mocy jest zmartwychwstać i zostawić za sobą pusty grób.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

*Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Jezu, jesteś moją pieśnią i mocą, Tyś się stał moim zbawieniem. Chcę czerpać obficie ze zdrojów Twego zbawienia.*

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

22.10.2020, czwartek

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO ADOROWAĆ I WIELBIĆ BOGA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

List św Pawła do Efezjan 3, 14 - 21

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Pismo Święte obfituje w liczne przykłady wzorów różnych form modlitwy. Wystarczy po nie sięgnąć. W dzisiejszej perykopie św. Paweł uczy nas modlitwy wstawienniczej, adoracji i uwielbienia jednocześnie. W pięknej modlitwie wstawienniczej prosi Boga Ojca, abym mocą Ducha Świętego przemieniała się wewnątrz. Aby moje życie duchowe dominowało nad tym, co zewnętrzne. Będzie to możliwe, jeżeli będę w swoim życiu żyć Ewangelią i dawać świadectwo swej wiary w codzienności. Jeżeli Chrystus „zamieszka”, zdomowi się w moim sercu na stałe przez częstą modlitwę, udział w Eucharystii, służbę innym. Paweł prosi Boga o sprawy najistotniejsze. O to, abym była w stanie poznać miłość Chrystusa i została „napelniona całą Pełnią Bożą”. Czy potrafię się modlić o rozwój duchowy swój i swoich najbliższych? Czy zależy mi na zbawieniu swoim i innych? Czy jestem wytrwała i ufna w modlitwie? W jaki sposób się modłę?
- Apostoł, zwracając się do Boga Ojca, "zgina przed Nim kolana". Jest to wyraz wielkiego szacunku i czci. Czy upadam na kolana przed Jezusem wystawionym w Najświętszym Sakramencie? Kiedy to czynię i jak to czynię? Czy potrafię w czasie adoracji patrzeć na Boga, słuchać Go i zachwycać się Nim? Czy weryfikuję Słowo (tekst Biblii) ze swoim życiem? Czy jestem w stanie walczyć o swoje wnętrze i polecać Bogu najbliższych? Adorować, tzn. czcić Boga z miłością, szacunkiem i dziękczynieniem w miejscu Jego obecności, w Jego wspaniałości i w całym Jego dziele zbawienia. Adoracja jest więc pełnym miłości spotkaniem z Bogiem Żywym, Panem, Stwórcą, Zbawicielem i najlepszym Przyjacielem. Adorując Boga, czerpię miłość Bożą z samego źródła i uczę się nią żyć.
- Dla Jana Pawła II, patrona dnia dzisiejszego, modlitwa była sprawą najważniejszą, a adoracja Najświętszego Sakramentu zajmowała miejsce szczególne. Dawała mu pociechę, wsparcie i siłę. Pisał: "Czas ofiarowany Chrystusowi nigdy nie jest czasem straconym, ale raczej czasem, który zyskujemy, aby nadać głęboko ludzki charakter naszym relacjom z innymi" (Dies Domini, 7). Bierzmy więc wzór z Najlepszycy.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Boże, w Trójcy Świętej Jedyny, upadam na kolana przed Tobą, cześć Ci oddaję i dziękuję za wszystkie dobrodziejstwa, których mi uczyniasz. Bądź uwielbiony Panie w tym, co czynisz w moim życiu.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

23.10.2020, piątek , Św. Jana Kapistrana

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM I ROZPOZNAWAĆ TO, CO SŁUSZNE

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 12, 54-59

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- *A jakże chwili obecnej nie rozpoznajecie?* Przypominają mi się uczniowie idący do Emaus. Nie zrozumieli, co stało się w Jerozolimie, z której uciekali, nie potrafili rozpoznać Jezusa, który wędrował razem z nimi, *ponieważ oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali* (Łk 24,16). Aby rozpoznawać to, co dzieje się we mnie i wokół mnie, dokąd iść, czego się strzec, potrzebuję Jezusa, tak, jak uczniowie z Emaus. To bardzo proste rzeczy - przylgnąć do Niego przez modlitwę, Słowo Boże, sakramenty. Czy trwasz w Jego świetle po to by lepiej rozpoznawać siebie i świat dokoła?
- *I dlaczego sami z siebie nie rozróznicie tego, co jest słuszne?* We Wrocławiu, gdzie mieszkam, wiatry wieją głównie z zachodu, dlatego, gdy widzę czarne chmury na zachodzie to wiem, że zaraz wiatr je przywieje i będzie padać. To łatwe, nauczyłem się tego z biegiem czasu poprzez doświadczenie. Nie wiem tylko, dlaczego tak trudno mi się nauczyć innych prostych zależności. Przecież jak nie przeznaczę czasu na relacje (np. z dziećmi, żoną), to ich w przyszłości nie będzie. Jak zaniedbam życie w stanie łaski uświęcającej to stracę wrażliwość na to, co dobre a co złe. A jednak mi nie wychodzi i wołam jak św. Paweł: *Nieszczęsny ja człowiek! Któż mnie wyzwoli z ciała, [co wiedzie ku] tej śmierci?* (Rz 7,24). Nikt mnie nie wyzwoli z ciała, tylko Pan, *który jest w nas sprawcą i chcenia, i działania* (Flp 2,13). Czy wytrwale wołasz do Niego wszędzie tam, gdzie napotykasz słabości swojej natury, ciała, rozumu, woli?
- *Deszcz idzie.* Poproś Pana, aby ukazał ci, co nadchodzi - w twoim życiu, życiu twojej rodziny, kraju, świata. Oraz jak to, co nadchodzi, będzie miało wpływ na życie. Pomyśl, co możesz zrobić, jak przygotować się wobec tego, co idzie, czego Pan oczekuje od ciebie - jakiegoś zaangażowania, modlitwy, zmiany czegoś w życiu - jakiejś postawy, przyzwyczajień?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie, proszę Cię o umiejętność rozpoznawania znaków jakie niesie życie w taki sposób, abym moje życie jeszcze lepiej dopasował do Twoich oczekiwań.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: *Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?*

24.10.2020, sobota , Św. Antoniego Marii Clareta

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM, TO PRZYNOŚIĆ W ŻYCIU DOBRE OWOCE

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 13,1-9

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Na trudne doświadczenia, choroby, kataklizmy powinno się patrzeć jak na „znaki czasu”, przez które Bóg przemawia do człowieka. Nie są one karą, lecz wezwaniem do nawrócenia, do zmiany myślenia, przemiany serca i życia. Nawrócenie to nie jednorazowy akt, ale codziennie podejmowany trud skierowania całej swojej woli, decyzji, działań ku Bogu. To wymaga nieustannego wysiłku z mojej strony, rezygnacji z egocentryzmu, walki z lenistwem, zmiany przyzwyczajzeń, wartości. Jeśli podejmę ten trud, On powoli będzie przemieniał moje serce, rozpałał miłość. Co dzisiaj Bóg mówi do mnie? Do zmiany czego konkretnego mnie wzywa?
- Drzewo, które jest piękne z zewnątrz, a nie posiada owoców, a co za tym idzie nasion, jest niewiele warte. Na dodatek wyjaławia glebę i zabiera odżywcze składniki drzewom owocującym. Każdy z nas jest drzewem. Czy przynoszę owoce? Jakie owoce, czy te, o których pisał św. Paweł: „*miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie.*” (Gal 5,22n)? A może pięknie rosnę (na zewnątrz przykładowy, z pozoru pobożny), ale odbywa się to kosztem innych? A może owocuję, ale moje owoce są zatrute grzechem takim jak: „*uprawianie bałwochwalstwa, czary, nienawiść, spór, zawiść, wzburzenie, niewłaściwa pogoń za zaszczytami, niezgoda, rozłamy, zazdrość, pijaństwo, hulanki i tym podobne*” (Ga 5,19-21).
- Jezus jest ogrodnikiem, który z wielką troską podchodzi do każdego drzewa. Przelał swoją krew, aby każdy miał szansę przynieść owoce. Mamy wolną wolę, która pozwala na dokonywanie wyborów i podejmowanie decyzji. Bóg jest cierpliwy, daje nam czas i możliwości do nawrócenia. Mamy ewangeliczny „rok”, by zacząć owocować. Ale kiedyś przyjdzie ten ostatni rok. Czy wykorzystuję właściwie dany mi czas?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

*Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie, pragnę aby moje życie przyniosło piękne owoce na Twoją chwałę.*

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

Aneks:

CZYTANIA NA POSZCZEGÓLNE DNI TYGODNIA

18.10.2020, niedziela – Ewangelia według św. Mateusza 22, 15-21

Faryzeusze odeszli i naradzali się, jak by podchwycić Jezusa w mowie.

Posłali więc do Niego swych uczniów razem ze zwolennikami Heroda, aby mu powiedzieli: «Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Na nikim Ci też nie zależy, bo nie oglądasz się na osobę ludzką. Powiedz nam więc, jak ci się zdaje? Czy wolno płacić podatek cesarowi, czy nie?»

Jezus przejrzał ich przewrotność i rzekł: «Czemu wystawiacie Mnie na próbę, obłudnicy? Pokażcie Mi monetę podatkową!» Przynieśli Mu denara. On ich zapytał: «Czyj jest ten obraz i napis?» Odpowiedzieli: «Cezara». Wówczas rzekł do nich: «Oddajcie więc cesarowi to, co należy do cesara, a Bogu to, co należy do Boga».

19.10.2020, poniedziałek – Ewangelia według św. Łukasza 12, 13-21

Ktoś z tłumu rzekł do Jezusa: «Nauczycielu, powiedz mojemu bratu, żeby się podzielił ze mną spadkiem». Lecz On mu odpowiedział: «Człowieku, któż Mnie ustanowił nad wami sędzią albo rozjemcą?»

Powiedział też do nich: «Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej chciwości, bo nawet gdy ktoś ma wszystkiego w nadmiarze, to życie jego nie zależy od jego mienia». I opowiedział im przypowieść: «Pewnemu zamożnemu człowiekowi dobrze obrodziło pole. I rozważał w sobie: „Co tu począć? Nie mam gdzie pomieścić moich zbiorów”. I rzekł: „Tak zrobię: zburzę moje spichlerze, a pobuduję większe i tam zgromadzę całe moje zboże i dobra. I powiem sobie: Masz wielkie dobra, na długie lata złożone; odpoczywaj, jedz, pij i używaj!” Lecz Bóg rzekł do niego: „Głupcze, jeszcze tej nocy zażądają twojej duszy od ciebie; komu więc przypadnie to, co przygotowałeś?”

Tak dzieje się z każdym, kto skarby gromadzi dla siebie, a nie jest bogaty u Boga».

20.10.2020, wtorek – Ewangelia według św. Łukasza 12, 35-38

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie. A wy bądźcie podobni do ludzi oczekujących swego pana, kiedy z ucztę weselnej powróci, aby mu zaraz otworzyć, gdy nadejdzie i zakolacze. Szczęśliwi owi słudzy, których pan zastanie czuwających, gdy nadejdzie. Zaprawdę, powiadam wam: Przepasze się i każe im zasiąść do stołu, a obchodząc, będzie im usługiwał. Czy o drugiej, czy o trzeciej straży przyjdzie, szczęśliwi oni, gdy ich tak zastanie».

21.10.2020, środa – Księga Proroka Izajasza 12, 2-5

*Oto Bóg jest moim zbawieniem! *
Jemu zaufam i bać się nie będę.
Pan jest moją pieśnią i mocą, *
i On stał się moim zbawieniem.
Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę *
ze źródeł zbawienia.
Chwalcie Pana, wzywajcie Jego imienia! †
Ukażcie narodom Jego dzieła, *
przypominajcie, że Jego imię jest chwalebne.
Śpiewajcie Panu, bo czynów wspaniałych dokonał! *
I cała ziemia niech o tym się dowie.
Wznoś okrzyki i wołaj radośnie, mieszkanko Syjonu, *
bo wielki jest wśród ciebie Święty Izraela.*

22.10.2020, czwartek – List św Pawła do Efezjan 3, 14 - 21

Bracia:

Zginam kolana moje przed Ojcem, od którego bierze nazwę wszelki ród na niebie i na ziemi, aby według bogactwa swej chwały sprawił w was przez Ducha swego, by potężnie wzmocnił się wewnętrzny człowiek. Niech Chrystus zamieszka przez wiarę w waszych sercach; abyście w miłości zakorzenieni i ugruntowani, wraz ze wszystkimi świętymi zdołali ogarnąć duchem, czym jest Szerokość, Długość, Wysokość i Głębokość, i poznać miłość Chrystusa, przewyższającą wszelką wiedzę, abyście zostali napełnieni całą Pełnią Boga.

Temu zaś, który mocą działającą w nas może uczynić nieskończenie więcej niż to, o co my prosimy czy rozumiemy, Jemu chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia wieku wieków! Amen.

23.10.2020, piątek – Ewangelia według św. Łukasza 12, 54-59

Jezus mówił do tłumów: «Gdy ujrzycie chmurę podnoszącą się na zachodzie, zaraz mówicie: „Deszcz idzie”. I tak się dzieje. A gdy wiatr wieje z południa, powiadacie: „Będzie upał”. I bywa. Obłudnicy, umiecie rozpoznawać wygląd ziemi i nieba, a jakże chwili obecnej nie rozpoznajecie? I dlaczego sami z siebie nie rozróznicie tego, co jest słuszne? Gdy idziesz do sprawującego władzę ze swym przeciwnikiem, staraj się w drodze dojść z nim do zgody, by cię nie zaciągnął do sędziego; a sędzia przekazałby cię dozorczy, dozorca zaś wtrąciłby cię do więzienia. Powiadam ci, nie wyjdiesz stamtąd, aż zwrócisz ostatni pieniążek».

24.10.2020, sobota – Ewangelia według św. Łukasza 13,1-9

W tym czasie przyszli jacyś ludzie i donieśli Jezusowi o Galilejczykach, których krew Piłat zmieszał z krwią ich ofiar.

Jezus im odpowiedział: «Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, iż to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwała się wieża w Siloam i zabiła ich, było większymi winowajcami niż inni mieszkańcy Jeruzalem? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie».

I opowiedział im następującą przypowieść: «Pewien człowiek miał zasadzony w swojej winnicy figowiec; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: „Oto już trzy lata, odkąd przychodzę i szukam owocu na tym figowcu, a nie znajduję. Wytnij go, po co jeszcze ziemię wyjaławia?” Lecz on mu odpowiedział: „Panie, jeszcze na ten rok go pozostaw, aż okopię go i obłożę nawozem; i może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz go wyciąć”».

LECTIO DIVINA – METODA CZYTANIA I ROZWAŻANIA SŁOWA BOŻEGO

Mnisi znali dwa sposoby medytacji Słowa Bożego: *ruminatio* – przetrawianie Słowa Bożego poprzez jego ciągle powtarzanie oraz *lectio divina* – Bożą lekturę, w której chodziło o to, aby wszystkie słowa Biblii rozumieć jako drogę do Boga, jako opis drogi duchowej. Kluczowe jest tu pytanie: kim jestem, co jest tajemnicą mojego życia, kim i czym stałem się dzięki Jezusowi Chrystusowi? **Kiedy bowiem poprzez rozważanie Bożego Słowa zobaczę, kim jestem, zmieni się także moje działanie w świecie.**

Kilka uwag o miejscu modlitwy, czasie oraz pozycji modlitwowej.

1. **Miejsce** – idealne to kościół czy kaplica z wystawionym Najświętszym Sakramentem. W praktyce będzie to każde miejsce, w którym znajdziemy choć odrobinę wyciszenia.
2. **Czas** – przynajmniej kwadrans. Dobrze, jeśli będzie to pół godziny. Pora dnia nie jest istotna, ważne tylko, byśmy byli przytomni i w czasie modlitwy nie zasnęli.
3. **Pozycja w czasie modlitwy** – godna i wygodna. Można klęczeć, siedzieć na małej ławeczce, można też zwyczajnie usiąść na wygodnym krześle przy stole.

Przebieg *lectio divina*

Istotą tej metody jest jej podział na kilka części:

1. **Czytanie (*lectio*),**
2. **Medytację (*meditatio*),**
3. **Modlitwę (*oratio*) i trwanie przed Bogiem (*contemplatio*).**
4. **Działanie (*actio*)**

Całość powinna być poprzedzona chwilą wyciszenia, skupienia, prośbą skierowaną do Ducha Świętego o dobre owoce. To kluczowy moment przed każdym czytaniem i rozważaniem Bożego Słowa. Głębokie znaczenie Pisma Świętego jest sekretem znanym tylko Duchowi Świętemu, który objawia je komu chce, jak chce, kiedy i gdzie chce. *Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego* – pisze św. Paweł (1Kor 2,10). Tego Ducha Bóg udzielił i pragnie udzielać nam, jak mówi św. Łukasz: *Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą* (Łk 11,13). Dlatego tak ważne jest, aby prosić o Ducha Bożego, który sam sprawi, że księga Pisma Świętego zostanie dla nas otwarta, to znaczy zrozumiemy jego sens dla nas dziś – w czasie i miejscu, w którym się aktualnie znajdujemy.

Lectio – Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty.

Wybieramy dłuższy fragment tekstu. Nie zakładamy, że przeczytamy go w całości. Może się zdarzyć, że już pierwszy werset będzie tym fragmentem, nad którym powinniśmy zatrzymać się dłużej. Czytam Pismo Święte powoli i uważnie, nie po to, by pomnożyć swoją wiedzę, lecz by spotkać Boga w Jego Słowie. W czytaniu chodzi bowiem o znalezienie takiego fragmentu (zwykle będzie to jeden werset, czasami kilka), który nas poruszy. To poruszenie może mieć bardzo różny charakter. Może to być ciekawość, niezrozumienie, pociecha, piękno, niepokój. Poruszenie jest świadectwem, że ten werset jest dla nas osobiście ważny. Bardzo ważną informacją jest złość lub agresja rodząca się podczas czytania Słowa Bożego. Oznacza ona bowiem, że Jezus w Słowie Bożym dotyka jakiejś nieuporządkowanej dziedziny naszego życia. Jest bardzo istotne zwrócenie uwagi na uczucia, które nam towarzyszą. Nie mamy wpływu na uczucia, które się rodzą. Są ważne, ponieważ, ukazują nam one stan naszego serca. Nie ma uczuć dobrych i złych, ponieważ są one obojętne moralnie. Jeżeli rodzi się uczucie zazdrości lub niechęci to nie jest to grzechem. Grzechem może stać się dopiero nasza odpowiedź na to uczucie.

Znalezienie tekstu, który Cię porusza jest sygnałem, że kończy się etap *lectio*.

Meditatio – Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Pierwotne, łacińskie znaczenie tego słowa to „powtarzanie”. W tej części koncentrujemy się na znalezionym urywku. Czytamy go wielokrotnie, powoli, jakby smakując – całość wersetu lub jego fragmenty. Czytając możemy akcentować różne części i wyrazy wersetu. Prawdopodobnie nauczymy się w ten sposób wersetu na pamięć. Powtarzajmy go zatem także w myśli – może nam pomóc zamknięcie oczu. Angażujmy na tym etapie nie tylko rozum, ale także i serce. Można się zastanowić, dlaczego ten fragment mnie zainteresował, pytać się co ten fragment mi mówi, objawia, komunikuje. Ważne jest, aby medytować tylko jeden fragment. Jeśli poruszyło cię więcej fragmentów, zatrzymaj się na pierwszym, pozostałe w tej medytacji cię nie interesują.

Oratio – Teraz ty mów do Boga, a jeśli zabraknie Ci słów to trwaj przed nim bez słów (contemplatio).

Na pewnym etapie medytacji zamienia się w modlitwę. Będzie ona miała spontaniczny charakter. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie Słowo. Módl się prosto i spontanicznie. Czasami będzie to nasza aktywność, ale możemy też być „porwani” przez Boże natchnienie. Wtedy modlitwa stanie się bardziej działaniem Boga w nas niż naszym działaniem. Trudno przewidzieć, co przyniesie modlitwa, jaki dokładnie charakter i kierunek przybierze. Może to być zarówno przebłaganie, prośba jak i dziękczynienie i uwielbienie. Może mieć także charakter krótkiej, żarliwej modlitwy, proszącej Boga, by ukoił moja tęsknotę, by pozwolił się doświadczyć i ujrzeć. Na lub po etapie oratio - Twojej modlitwy do Boga, którą wzbudziło rozważanie danego fragmentu - może przyjść czas, że braknie Ci słów. Trwaj wtedy przy Bogu bez słów - wtedy modlisz się samą swoją obecnością a Duch Święty działający w Tobie będzie kierował do Boga taką modlitwą, która Jemu się podoba: *"Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą"* (Rz 8, 26-28)

W każdej głębokiej ludzkiej relacji przychodzi etap rozumienia się bez słów. Tak samo jest Bogiem. Ani On nic nie musi mówić, ani ja. Jesteśmy ze sobą razem. I to wystarczy.

Actio – Pytaj siebie: „Co mam zrobić?”.

Ostatni etap lectio divina to zaproszenie do działania, zgodnie z napomnieniem św. Jakuba: *"Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. (Jk 1, 23)*. Zadał sobie pytanie, czy przez to rozważanie Bóg wzywa Cię do podjęcia jakiegoś postanowienia, zadania, porozmawiania z kimś, przebaczenia komuś, pomocy komuś. Jeśli tak, to zapisz sobie konkretny fragment, który Cię porusza do działania albo to, co chcesz uczynić. Pamiętaj, że działaniem może być także przyzwolenie, zgoda wobec Boga, aby coś w tobie zmienił, aby sam działał w tobie i przemieniał ciebie tak, jak chce. Po pewnym czasie będziesz wyraźnie widział jak Bóg Cię prowadzi.

Twoim *Actio* może być także nauczenie się na pamięć jakiegoś wersetu z aktualnego czytania. Możesz także pomyśleć, jakie słowo, frazę czy werset zabierzesz ze sobą na cały dzień, to znaczy będziesz je powtarzał i wracał do niego w różnych momentach dnia. W ten sposób dasz Bogu szansę i przestrzeń do Jego działania w tobie, do tego, aby cię przemieniał swoim Słowem, które samo z siebie wydaje owoc: *Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon (...)* (Mk 4,27-28).

Nie zawsze lectio divina będzie kończyło się podjęciem konkretnego postanowienia i wykonaniem konkretnego działania. Doświadczenie pokazuje jednak, że praktykowanie tej metody przebywania ze Słowem Bożym po pewnym czasie przemienia człowieka samo z siebie, porusza go, przekonuje o tym co prawdziwe i ważne, daje światło do podejmowania właściwych decyzji życiowych i zaprasza do podejmowania zmian.

Możesz korzystać z rozważań **LectioDivina** używając swojego smartfona lub innego urządzenia mobilnego. Aplikację możesz pobrać gratis, podając w wyszukiwarce: **“LectioDivina – On Jest”**

Pobierz na:
Google Play

Pobierz na:
App Store

Kindle oraz inne czytniki obsługujące format .mobi na stronie: www.onjest.pl/slowo

Facebook: [@lectiodivina.onjest](https://www.facebook.com/lectiodivina.onjest)